

जुन १३, २०२६ को
लागि पाठ ११

अवरोधहरू (SETBACKS)

“यति मात्र होइन, तर हामी संकष्टहरूमा पनि रमाउँछौं;
किनभने हामी जान्दछौं कि संकष्टले धैर्य उत्पन्न गराउँछ, र
धैर्यले चरित्र, र चरित्रले आशा। आशाले हामीलाई निराश
पाउँदैन, किनभने हामीलाई दिइएका पवित्र आत्माद्वारा
परमेश्वरको प्रेम हाम्रा हृदयहरूमा खन्याइएको छ।” (रोमी
५:३-५)

हामी पाप र कष्टले भरिएको संसारमा बस्छौं। हामी सबैले कुनै न कुनै समयमा यस्ता कठिनाइहरूको सामना गर्छौं जसले हामीलाई परमेश्वरको प्रेममाथि शंका गर्न बाध्य तुल्याउन सक्छ।

हामी यी अवरोधहरूमा कस्तो प्रतिक्रिया दिन्छौं?

हामी अध्ययन गर्नेछौं कि कसरी केही बाइबलीय पात्रहरूले विभिन्न प्रतिकूल परिस्थितिहरूमा प्रतिक्रिया दिए, र तिनीहरूको उदाहरणले हामीलाई समान परिस्थितिहरूको सामना गर्न कसरी मद्दत गर्न सक्छ।

जीवनका
आँधीबेहरीहरू

रोगहरू

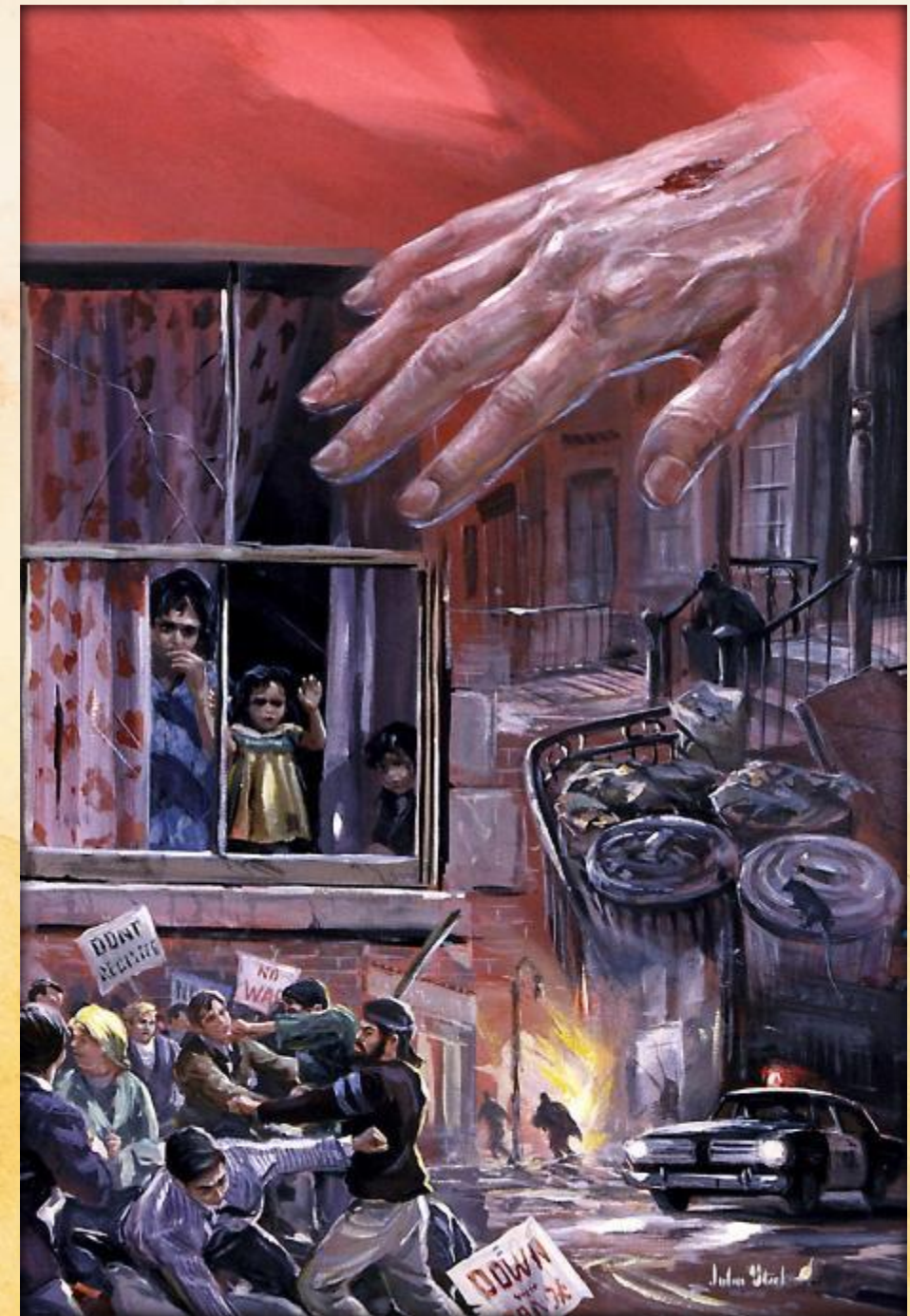
विपद्हरू

निराशाहरू

येशूलाई हेर्नुहोस्

जीवनका आँधीबेहरीहरू

“एउटा ठूलो भुमरी चल्यो र छालहरू डुङ्गामाथि बज्रिन लागे, यहाँसम्म कि डुङ्गा पानीले भरिनै लागेको थियो।” (मर्कस ४:३७)

गालीलको समुद्र पार गर्दै गर्दा मध्यरातमा आँधी आउनु पत्रुस, अन्द्रियास, याकूब र यूहन्ना जस्ता दक्ष माझीहरूका लागि नयाँ कुरा थिएन।

तथापि, त्यो आँधीले उनीहरूलाई थकायो। हावाले छालहरू उछिट्यायो, डुङ्गा पानीले भरियो र उनीहरूको ज्यान जोखिममा परेको थियो। त्यसपछि उनीहरूले महसुस गरे... येशू कहाँ हुनुहुन्छ? के उहाँ सुतिरहनु भएको छ? उहाँले हामीलाई किन मदद गरिरहनु भएको छैन? के उहाँलाई हाम्रो वास्ता छैन? (मर्कस ४:३५-३८)।

हाम्रो जीवनमा पनि हामी आँधीबेहरीबाट गुज्रिन्छौं। हामी येशूलाई मददतको लागि पुकार्छौं, तर यस्तो लाग्छ कि उहाँ सुतिरहनु भएको छ। हामी उहाँको उपस्थिति महसुस गर्दैनौं। तर उहाँ त्यहाँ हुनुहुन्छ।

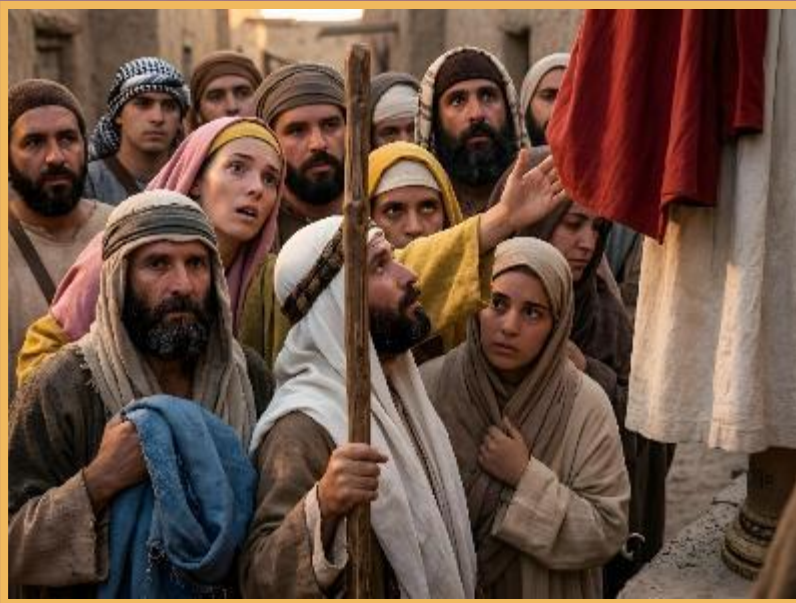
उहाँले हाम्रो आँधीलाई हप्काउने समय पर्खनुहोस्: “शान्त भइजा, थामिजा” (मर्कस ४:३९)। उहाँले हाम्रो वास्ता गर्नुहुन्छ (१ पत्रुस ५:७)। उहाँले हाम्रा आँधीहरूलाई शान्त पार्न सक्नुहुन्छ। उहाँले त्यसो गर्नुहुँदा उहाँको प्रशंसा गर्न नबिर्सनुहोस् (मर्कस ४:४०-४१)।

रोगहरु

“किनभने उनले सोचेकी थिइन्, ‘मैले उहाँको लुगा मात्र छोएँ भने पनि म निको हुनेछु’।”
(मर्कूस ५:२८)

बाह्र वर्षसम्म रक्तस्रावको पीडा भोग्नु र निको पार्ने डाक्टर नभेट्नुले ती स्त्रीलाई असहाय र आशाहीन बनाएको थियो (मर्कूस ५:२५-२६)। आज पनि कतिपय देशहरूमा निःशुल्क चिकित्सा सेवा उपलब्ध छैन, र यो कथा अझै पनि वास्तविकता हुन सक्छ।

जस्तोसुकै अवस्थामा पनि, हामी सबैले यस्तो परिस्थितिको सामना गर्न सक्छौं जहाँ रोगले हामीलाई थुन्छ र निसासिने बनाउँछ, र कुनै राहत फेला पर्दैन।

ती स्त्रीले येशूमा समाधान देखिन्, र उनको विश्वासले उनलाई बचायो (मर्कूस ५:२७-२९)।

हामीले विश्वास गर्नुपर्छ कि येशूले हामीलाई निको पार्न दक्ष चिकित्सकहरू प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ, वा हामीमा प्रत्यक्ष चमत्कार गर्न सक्नुहुन्छ।

जे भए पनि, येशूले हामीलाई हाम्रा सबै बोझ र चिन्ताहरू उहाँमाथि छोड्न निमन्त्रणा दिनुहुन्छ (मत्ती ११:२८-३०)।

विपद्हरू

“मेरो छाला नष्ट भए तापनि, मेरो शरीरमा म परमेश्वरलाई देखेछु।” (अय्यूब १९:२६)

युद्ध, हिंसा र प्राकृतिक विपदले अय्यूबको जीवनलाई पूर्ण रूपमा परिवर्तन गरिदियो (अय्यूब १:१३-१९)। हामी सबै विपद्हरूको जोखिममा छौं, चाहे ती प्राकृतिक हुन् वा यस संसारमा व्याप्त दुष्टताको कारणले भएका हुन्।

हामी कसरी प्रतिक्रिया दिनेछौं? अय्यूबले कसरी प्रतिक्रिया दिए?

उनले न त परमेश्वरलाई दोष दिए, न त उहाँलाई तिरस्कार गरे।

उनी आफ्नो सम्पूर्ण शक्तिले उहाँमा टाँसिरहे।

उनले सबैभन्दा अँध्यारो क्षणहरूमा पनि भरोसा गरे।

उनले आफ्नो दृष्टि एउटा महिमामय भविष्यमा टिकाए (अय्यूब १९:२५-२७)।

यदि हामीले हिम्मत हारेनौं भने, हामी देखेछौं कि हाम्रा कठिन परीक्षाहरूमा पनि परमेश्वर सधैं त्यहाँ हुनुहुन्छ। उहाँले हामीलाई माया गर्नुहुन्छ र कमजोरीबाट शक्ति, निराशाबाट साहस र विपत्तिबाट आशा प्राप्त गर्न बल दिनुहुन्छ (योएल ३:१०; रोमी ५:३-५)।

यदि तपाईं कठिन समयबाट गुञ्जिरहनु भएको छ भने, यस तथ्यलाई मनन गर्नुहोस् कि तपाईंको लागि परमेश्वरको प्रेम र हेरचाह तपाईंको जीवनको सबैभन्दा सुरक्षित र स्थिर कुरा हो।

निराशाहरु

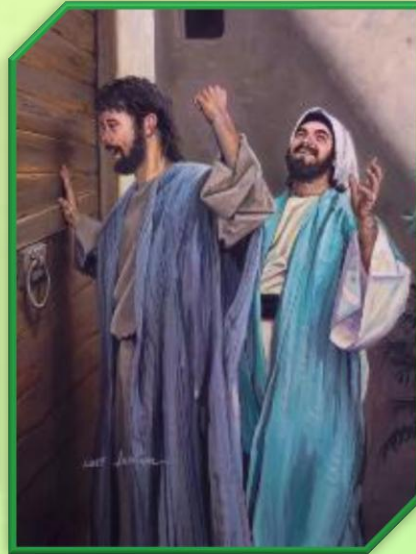
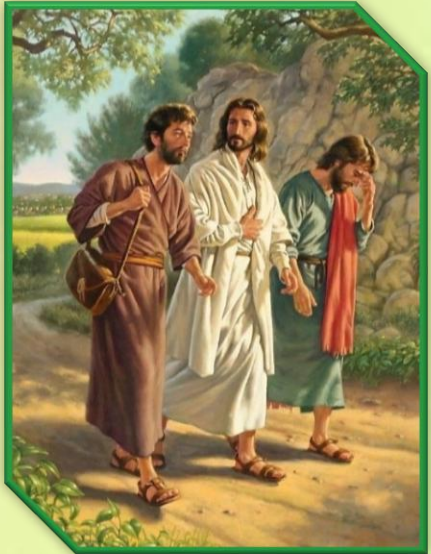
“तर हामीले त आशा गरेका थियौं कि इस्राएललाई छुटकारा दिने उहाँ नै हुनुहुन्छ...” (लूका २४:२१ क)

दृष्टिकोण: येशू नै मसीह हुनुहुन्छ जसले इस्राएललाई छुटकारा दिनुहुनेछ।
वास्तविकता: उहाँको मृत्यु भएको छ (लूका २४:१८-२१)।

उनीहरूको निराशा यति ठूलो थियो कि त्यसले उनीहरूलाई येशूको पुनरुत्थानको स्पष्ट प्रमाणलाई समेत स्वीकार गर्न दिएन (लूका २४:२२-२४)।

धैर्यपूर्वक, येशूले उनीहरूलाई आफ्नो आशा पुनः प्राप्त गर्न मददत गर्नुभयो। अन्तमा, “उनीहरूका आँखा खुले” (लूका २४:३१), र उनीहरू अझै निराश भएकाहरूलाई प्रोत्साहित गर्न दौडिए (लूका २४:३२-३५; २ कोरिन्थी १:४)। हामी उनीहरूको अनुभवबाट के सिक्न सक्छौं?

हामीले शंकालाई आफ्नो मनमा जरा गाड्न दिनु हुँदैन।

येशू हाम्रा निराशाहरूमा पनि हामीसँगै हिँड्नुहुन्छ।

यदि हामीले उहाँलाई दियो भने, उहाँले हाम्रा अलमलहरू स्पष्ट पारिदिनुहुनेछ।

येशूलाई हाम्रो वास्तविकता हामीलाई भन्दा राम्रोसँग थाहा छ।

येशूलाई हेर्नुहोस्

“म ठान्दछु कि अहिलेका हाम्रा दुःखकष्टहरू हामीमा प्रकट हुने महिमासँग तुलना गर्न योग्यका छैनन्।” (रोमी ८:१८)

जब एलेन जी. ह्वाइट गहिरो निराशामा थिइन्, उनले एउटा दर्शन देखिन् जसमा उनले येशूलाई देखेकी थिइन्।

उनले बुझिन् कि उनले भोगेका सबै कुरा येशूले बुझ्नुहुन्छ। एक समयमा, उनको टाउकोमा हात राखेर येशूले भन्नुभयो, “नडराऊ।”

उनले महिमामय दृश्यहरू देखिन्, र उनलाई यस्तो लाग्यो कि उनले स्वर्गको सुरक्षा र शान्ति प्राप्त गरिसकिन्।

यस सपनाले उनलाई आशा, विश्वास र परमेश्वरमा भरोसा गर्न सकिन्छ भन्ने निश्चितता दियो।

“हामी जान्दछौं कि परमेश्वरलाई प्रेम गर्नेहरूका निम्ति, अर्थात् उहाँको उद्देश्य अनुसार बोलाइएकाहरूका निम्ति, सबै कुराले मिलेर भलाई नै उत्पन्न गर्दछ।” (रोमी ८:२८)

“कुनै कुराको चिन्ता नगर, तर हरेक परिस्थितिमा प्रार्थना र बिन्तीद्वारा, धन्यवादसहित आफ्ना निवेदनहरू परमेश्वरमा चढाओ। अनि परमेश्वरको शान्ति, जो सारा बुझिभन्दा बाहिर छ, त्यसले तिमीहरूका हृदय र मनलाई खीष्ट येशूमा सुरक्षित राख्नेछ।” (फिलिप्पी ४:६-७)

“हे मेरा भाइ हो, जब तिमीहरू थरिथरिका परीक्षाहरूमा पर्छौं, तब त्यसलाई पूर्ण आनन्दको कुरा सम्झ। किनभने तिमीहरू जान्दछौं कि तिमीहरूको विश्वासको जाँचले धैर्य उत्पन्न गराउँछ। धैर्यले आफ्नो काम पूरा गरोस्, ताकि तिमीहरू सिद्ध र पूर्ण बन, र तिमीहरूमा कुनै कुराको अभाव नहोस्। [...] धन्य हो त्यो मानिस, जो परीक्षामा स्थिर रहन्छ, किनकि जाँचमा खरो उत्रेपछि त्यसले जीवनको त्यो मुकुट पाउनेछ, जो प्रभुले उहाँलाई प्रेम गर्नेहरूलाई दिने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ।” (याकूब १:२-४, १२)

“तर उहाँले मलाई भन्नुभयो, 'मेरो अनुग्रह तिम्रो निम्ति पर्याप्त छ, किनभने मेरो शक्ति कमजोरीमा नै सिद्ध हुन्छ। ÷ यसकारण खीष्टको शक्ति ममाथि बास गरोस् भनेर म आफ्ना कमजोरीहरूको बारेमा झन् खुसीसाथ गर्व गर्नेछु।” (२ कोरिन्थी १२:९)

“सबैको अनुभवमा गहिरो निराशा र पूर्ण हताशाका समयहरू आउँछन्—
यस्ता दिनहरू जब शोक नै भागमा पर्छ, र परमेश्वर अझै पनि आफ्ना
पृथ्वीका सन्तानहरूका कृपालु उपकारी हुनुहुन्छ भनेर विश्वास गर्न गाह्रो
हुन्छ; यस्ता दिनहरू जब समस्याहरूले प्राणलाई यसरी सताउँछन् कि
जीवनभन्दा मृत्यु नै उत्तम लाग्न थाल्छ। त्यतिबेलै धेरैले परमेश्वरमाथिको
आफ्नो पकड गुमाउँछन् र शंकाको दासत्व र अविश्वासको बन्धनमा
पर्छन्। यदि हामीले त्यस्तो समयमा परमेश्वरको प्रबन्धको अर्थ आत्मिक
अन्तर्दृष्टिले बुझ्न सकेका भए, हामीले स्वर्गदूतहरूलाई हामीलाई आफैंबाट
बचाउन खोजिरहेको, हाम्रा खुट्टाहरूलाई अनन्त पहाडहरू भन्दा पनि दृढ
जगमा खडा गर्न संघर्ष गरिरहेको देखे थियौं, र नयाँ विश्वास, नयाँ जीवन
उत्पन्न हुने थियो।”

एलेन जी. हवाइट, प्रोफेटस एण्ड किङ्गस, पृ. १६३